

ТЕМНИЦИ О НЕЮ, И АНГГЕЛЪ ГОСПОДЪНЪ СТА ПРѢДЪ
НИМА ГЛАГОЛА. ВЪСТАНѢТА И ПОЧИВАНТА, И ПРИСТЪЖ-
ПИВЪ АНГГЕЛЪ ПРИКОСНЪ СѦ ВЕРИГАХЪ⁷ ОБЛЕЖАШТИНУХЪ О
ВЪЗНЪ ІЕЮ, И АКИЕ ОТЪПАДОША ВЕРИГЪІ ОТЪ ТѢЛЕСЕ ІЕЮ,
И БѢКАШЕ ПРѢДЪ НИМА ТРЕПЕХА ОУГОТОВАНА ВЪСѢЧЬ-
СКЪІМИ БРАШНЪІ ДОБРЪІМИ, И РЕЧЕ КЪ НИМА АНГГЕЛЪ.
ПРИИМѢТА ОТЪ ПРѢДЪЛЕЖАШТИНУХЪ ПРѢДЪ ВАМА КРА-
ШЪНЪ, ІАЖЕ ПОСЛА ВАМА ГОСПОДЪ БОГЪ. СВѢТАТА ЖЕ
КЛАГОСЛОВИСТА ГОСПОДА, И ТАКО ПРИАСТА БРАШЪНА,
ІАКОЖЕ И ТЪМНИЧЪНЪІМЪ СТРАЖЕМЪ ВИДѢВЪШЕМЪ
СВѢТЪ ВЪСКОЧИТИ ВЪНЪТРЪ И ИСТИНЪНѢІЕ ВИДѢТИ
СВѢТЪ. ВЪШЕДЪШЕМЪ ЖЕ ИМЪ ОБРѢТОША СВѢТАТА ВЕ-
СЕЛЪШТА СѦ И ИЗЛѢЗУШЕ СЪ СТРАХОМЪ ВЪЗВѢСТИША
КЪНЪЗУ, ІЕЖЕ ВИДѢША, И ВЪ ТРЕТИИ ДЪНЬ ПОВЕЛѢ
ПРИВЕСТИ ІА НА СЪДИШТЕ.

ІОАННЪ ЕКЪАРХЪ БЪЛГАРСКИ.

Ръкописниятъ памѣтникъ, който е дошълъ до насъ
и който принадлежи на XII вѣкъ, съдържа въ себѣ си
множество руссизми, които свидѣлствуватъ доволно
ясно, че той е билъ не съчиненъ, а преписанъ въ го-
реказанныя вѣкъ. Иоанъ Екзархъ Български е живѣлъ
много по-рано отъ тоя вѣкъ. Горски и Невоструевъ сж
доказале положително (гл. »Описание Слав. рукоп.« От-
дѣлъ 2, Ч. I, стр. 1—4), че Иоанъ Екзархъ Български
е съвременникъ на Симеона. Въ нѣкои старо-славян-
ски минеи въ числото на свѣтиете са упоминава (подъ
31. Юля) и Иоанъ Екзархъ Български. Въ »словото«
противъ богомилската ересь, която са е появила въ
България въ X вѣкъ, Козма, Българскиятъ пресвитеръ,
който е живѣлъ малко по-късно отъ Иоана Екзарха,
говори за него съ голѣмо почитание и уважение и пре-